

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletých **S. V.**, nar. X., **Š. V.**, nar. X. a **M. V.**, nar. X., zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, detí rodičov - matky **J. V.**, bývajúcej v T. a otca **Mgr. J. V.**, bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. I. H., advokátom so sídlom v Trebaticiach 187, **o návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 3 P 50/2011, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 9. novembra 2011 sp. zn. 23 CoP 87/2011 v spojení s opravným uznesením z 19. januára 2012 sp. zn. 23 CoP 87/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Piešťany ako súd prvého stupňa na návrh matky, v súvislosti s prebiehajúcim konaním o rozvod manželstva rodičov maloletých, uznesením zo 7. septembra 2011 č. k. 3 P 50/2011-12 rozhodol o nariadení predbežného opatrenia, ktorým uložil otcovi platiť na výživu maloletého S., maloletého Š. a maloletého M. 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na každého z nich k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, a ktorým vo zvyšku návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd na odvolanie matky uznesením z 9. novembra 2011 sp. zn. 23 CoP 87/2011 v spojení s opravným uznesením z 19. januára 2012 sp. zn. 23 CoP 87/2011 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie,

ktorým maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke a otcovi uložil povinnosť odovzdať maloletého M. do starostlivosti matke a povinnosť platiť výživné na maloletého S. 70 Eur mesačne a na maloletých Š. a M. po 60 Eur mesačne do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, a zároveň upravil styk otca s maloletými v každý páry víkend od piatku od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý pondelok a každú stredu od 17.00 hod. do 19.30 hod.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie otec maloletých detí. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil tak, že sa potvrdzuje uznesenie súdu prvého stupňa, alebo aby ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal odvolaciemu súdu nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a jeho nezákonnosť. Poukazoval predovšetkým na to, že odvolací súd nemohol rozhodnúť o zverení maloletých do osobnej starostlivosti matky a o povinnosti otca odovzdať maloletého M. matke, ale iba o výške výživného, že predbežné opatrenie neohraničil určitým časom, že nevyzval opatrovníka, aby sa vyjadril k návrhu, že svojvoľne a nesprávne vyhodnotil preukázané skutočnosti, a že jeho rozhodnutie nemá oporu v dokazovaní.

Matka maloletých sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že predbežné opatrenie nariadené krajským súdom je dôležité pre zdravý vývin maloletých detí s ohľadom na zachovanie súrodeneckých väzieb, pričom vzhľadom na to, že ide o dočasné opatrenie nemusel súd zisťovať všetky okolnosti, ktoré budú predmetom dokazovania v konaní o veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia je prípustnosť dovolania vylúčená, ak ide o uznesenie o predbežnom opatrení.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v nedostatočnom odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu. V zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 O.s.p. sa § 157 ods. 2 O.s.p. o náležitostiach odôvodnenia rozsudku použije pre uznesenie primerane. Táto primeranosť znamená, že pri uznesení o nariadení predbežného opatrenia, aj s prihliadnutím na dočasnú takéhoto rozhodnutia, je z hľadiska náležitostí jeho odôvodnenia postačujúce stručné vysvetlenie, prečo súd rozhodol tak ako rozhodol. Tento záver podporuje aj znenie § 76 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého, že ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

V prejednávanej veci podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu požiadavku riadneho a dostatočného odôvodnenia spĺňa. Je z neho zrejmé, prečo odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil, a akými podstatnými úvahami sa riadil, keď návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia v podstate vyhovel. S nedostatočným odôvodnením rozhodnutia, resp. s jeho nepreskúmateľnosťou, nemožno zamieňať prípadnú vecnú nesprávnosť rozhodnutia, alebo tzv. iné vady konania. Námietskami v tomto smere by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Keďže dovolateľ nedostatok riadneho odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu odôvodňoval práve takýmito námietskami (nezákonnosťou rozhodnutia, inými vadami, nesprávnym vyhodnotením preukázaných skutočností, nedostatočným zistením skutkového stavu veci), neboli tieto okolnosti spôsobilé založiť nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia s následkom odňatia možnosti dovolateľovi konať pred odvolacím súdom.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. marca 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová